

Krigsforholdene i øvrigt slaar baade Staten og Samfundet. Det er ikke en Straf, som skal paalægges disse Folk. Tværtimod, jeg finder det al Paaskønnelse værd, at saa mange har haft fornødent Initiativ og Forretningsdygtighed og Mod til at starte nye eller udvide ældre Forretninger for ad den Vej at fortjene Penge til Landet. Det er godt alt sammen, meget godt endda, naar da de vedkommende driver deres Forretninger paa en overfor Stat og Samfund loyal Maade. Men alligevel, selv om man maa anerkende det nyttige deri, er det dog sikkert rigtigt, at man gør disse Indtægter, der er fremskaffede under og skyldes disse ekstraordinære Forhold, til Genstand for en ret rundelig Beskatning.

Det var jo ogsaa den Opfattelse, som i Fjor fik Udtryk i den da vedtagne Lov om Beskatning af overordentlige Indkomster; og at denne Lov i Aar allerede foreligger til Revision, finder jeg ogsaa ganske rimeligt og naturligt. Det var jo et Førsteskrift paa en helt ny Bane, da denne Lov i Fjor blev vedtaget; jeg tror, det var ikke blot det første Skridt her i Landet, men heller ikke i andre Lande havde man forsøgt sig paa den Bane før, og det er derfor ret naturligt, at der nu kan være et og andet, der bør ændres.

Da vi i Fjor forhandlede om den overordentlige Indkomstskattelov, var der især to Punkter, hvor det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, ikke fik sine Ønsker helt opfyldt. Det ene Punkt var Spørgsmaalet om, hvor langt man skulde gaa ned med Indtægtsgrænsen for Paaligning af denne Skat, hvis der var nogen Merindtægt, og det andet var, om man skulde lægge Skat paa andre Merindtægter end de egentlige Krigsindtægter. Med Hensyn til det første Spørgsmaal naaedes der en hel Del under Forhandlingen i Fjor. Oprindeligt var der foreslaaet, at man ikke skulde begynde paa Beskatning før ved Indtægter paa 15,000 Kr. og derover. I Folketinget blev det ændret til 10,000 Kr., og her i Landstinget blev det yderligere nedsat til 8,000 Kr.; men Venstre ønskede i Fjor, at man skulde være gaaet lidt længere ned. I det nu foreliggende Forslag er man jo gaaet ned til 6,000 Kr., og det er altsaa en Imødekommen overfor det Standpunkt, mit Parti stod paa i Fjor, og jeg tror ogsaa, at den Sats, man nu foreslaar at begynde med, kan være ganske passende. Jeg vil i alt Fald ikke udtale Ønsket om nogen Forandring.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal naaede man ikke meget i Fjor. Vi fik jo til Slut et Kompromis i Landstinget, men det Kompromis gav ikke meget. Det var kun, som allerede omtalt, det, at kun hvis en Skatteyder, der havde haft en Merindtægt af den i Loven omhandlede Størrelse, kunde godtgøre, at ingen Del af denne Indtægt stammede fra Krigssituationen, kunde han slippe fri for denne Krigsskat, ellers ikke. Desuden var Finansministeren bemyndiget til, naar særlige Forhold talte derfor, at eftergive Skatten, og det var vel da ogsaa Tanken, at der her skulde tages noget Hensyn til, ad hvilke Veje Merindtægten var tilflydt vedkommende. Men dette Kompromis var ikke tilfredsstillende, og tilmed har det haft den uheldige Følge, at det har bebyrdet Administrationen i meget høj Grad, hvorom vi har faaet Oplysninger baade af den højtærede Minister og igennem de Oplysninger, der er fremkommet i Folketingets Udvalg. Men selv om det naturligvis er det letteste, som den højtærede Finansminister siger, at slaa en Streg over alle Grænser og behandle alle Merindtægter ens, uanset hvorfra de stammer, saa kan jeg alligevel ikke billige det Standpunkt. Jeg tror, at man bør begrænse sig til at krigsbeskatte Krigsindtægterne. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa Enkeltheder, hvad dette Spørgsmaal angaar. Det har jo været drøftet i Fjor saa udførligt i begge Rigsdagens Ting, og i Aar i det andet høje Ting, og der kan jo, som den højtærede Minister ogsaa nævnedes, anføres en Mængde Eksempler paa, at Loven virker meget ubilligt, naar man beskatter alle Merindtægter. Der kommer jo bl. a. ogsaa en Ubillighed frem, naar f. Eks. en Mand i de 3 Aar, med hvilke Indtægten nu skal sammenlignes, af forskellige Grunde har haft meget smaa Indtægter og i Krigsaarene af ikke krigsmæssige Grunde har haft store Indtægter, idet dette vil medføre, at man beskatter hele denne Merindtægt overordentlig højt, saaledes at han kommer til at svare en meget stor Skat og vil være langt uheldigere stillet end den Mand, som i samtlige disse Aar har haft en maaske dobbelt saa stor Indtægt. Jeg synes derfor ikke, det er rigtigt, at vi gaar til en Beskatning af alle Merindtægter, og jeg synes saa meget mindre, at det er rigtigt, som man i Norge og Sverige, saaledes som den højtærede Finansminister oplyste, er gaaet netop den Vej kun at beskatte de egentlige Krigsindtægter, saaledes som Venstre i Fjor — for Resten med